

U OVOM BROJU:**POSLEDICE PRELJUBE***Rusty Miller***AGRESIVNO
HRIŠĆANSTVO***Catherine Booth***SVESNOST OPASNOSTI***Varen E. Berkli***DRUGO EVANĐELJE***Shawn Abigail***PORTRET SINA***nepoznati autor***misaone refleksije****Smešna strana...****SIONSKA TRUBA**

Uredništvo: Jan Vareca, Marina Bako, Branko Milijašević, Vlatko i Jelena Dir, Ante Miliša. **Saradnik:** Janko Bako. **Tekstove priložili:** Jelica Makaji, Marika Eterović Mansel i Jelica Lakatoš.

www.siont.net

Nada u nacionalno probuđenje je osnovana i realna, jer Bog je još uvek Bog. Bog koji je kadar učiniti ono što je već mnogo puta činio u prošlosti. Kroz celu istoriju postoje brojni izveštaji o tome kako je Bog iznova i iznova slao novu snagu i sveže pomazanje na svoj narod. Tako, čitamo o probuđenju u vreme Jezdre, Neemije, Jone u Starom zavetu. U Novom zavetu o mnogim čudima i obraćenjima, a onda je tu Reformacija, i niz probuđenja iz 18. i 19. veka.

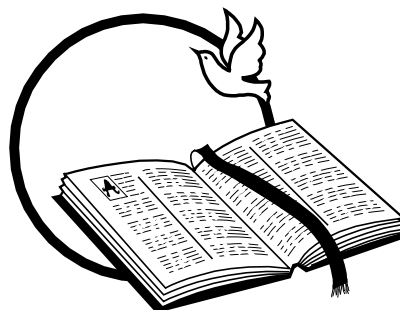
Dragi naši čitaoci,

nije pitanje da li Bog može ili želi poslati probuđenje? Bolje postavljeno pitanje glasi: "Hoće li Bog ovo probuđenje učiniti u naše vreme? Hoću li ja u tome učestvovati? Hoću li ja gledati veličanstveno delo Božje?"

Sve što možemo učiniti je da budemo Bogu poslušni i verni. Dostojni imena koje nam je dao, "Sveti narod" koji propoveda evanđelje, koji se moli i plače nad onima koji odlaze u propast. I naravno, da verujemo i očekujemo da će milostivi Bog, ponovo reći: "Da, oni zaista traže probuđenje. Evo, još jednom ću proslaviti svoga Sina. Odgovoriću na njihovu čežnju i izliti ponovo svoga Duha. Smilovaću im se i oživeću ih..."

Očekujmo to od Boga, jer Bog Jezdre, Jone, Lutera, Veslija... je i naš Bog, taj isti Bog. "Isus Hristos je isti juče i danas i do veka!" (Jev. 13:8 DS)

Vaša, SIONSKA TRUBA.

POSLEDICE PRELJUBE

Rusty Miller

Nije neuobičajeno da se vidi da neko, bilo na televiziji ili na filmovima, temu preljube pretvara u šalu. Bilo je čak filmova u kojima je preljuba korišćena kao "komična" primesa. U stvarnosti je preljuba i te kako razarajuća i to sa dalekosežnim posledicama. Samo je nekoliko greha koji imaju veće posledice od izdaje koju predstavlja preljuba. Toliko napora se ulaže u dokazivanje kako je "dogovoren odnos" između dvoje odraslih ljudi bezopasan, mada je mnogo više onih koji to nisu odobrili a bivaju povređeni ovim moćnim grehom. Društvo, crkva, deca i nevini supružnici takođe su ugroženi delom koje nije bezazleno već nadmoćno opasno.

Društvo

Posledice preljube na mnogo načina dopiru i do samog društva. Može li ko osporiti činjenicu da je rastuća preljuba oslabila ovaj narod? Više je nego jasno da Bog uvek napušta narod koji odbacuje Njega i Njegove zakone (vidi Amos 1-2), a i Njegovi zakoni jasno osuđuju preljubu (1. Korinćanima 6:9-10, Jevrejima 13:4).

Neizbežno je da narod čiji nemoral toleriše preljubu do te mere da je gotovo ohrabruje, bude odbačen od Boga. Narod kojeg Bog odbaci onda postaje sve gori i gori jer greh ne samo da je počinjen, već se i potvrđuje kao pravedna druga alternativa. Neki su spremni da idu toliko daleko da kažu da Bog odobrava njihov greh (Zvuči li vam poznatom ova izjava: "Zar Bog ne želi da budem srećan?"). Ovaj put ka propasti napada samo srce društva.

Crkva

Bilo bi lepo kada bi se moglo reći da crkva ostaje van uticaja greha preljube ali nažalost to nije slučaj. Mnoge su crkve podeljene zbog gorčine preljubnika a čak i onda kad crkva preživi izdaju, ožiljci mogu da budu dugotrajni s obzirom da su i drugi hrišćani pogođeni lažju i licemjerjem onih za koje su verovali da su istinski vernici. Duše prijatelja tih osoba koji su blisko upoznati sa situacijom, takođe su ugrožene poniženjem greha i njegovim obeshrabrujućim posledicama. Starešine crkve i propovednici koji provedu sate i sate u savetovanju meditirajući i žaleći zbog grešnih dela preljubnika, postaju sve više obeshabreni hrišćanima koji jednostavno odbijaju da urade

šta je ispravno. Ono što najviše uznemirava je činjenica da je posledica tog greha ponekad još veća. Naime, kad preljubu poćini neko iz rukovodstva crkve, šteta je čak i veća, te ponekad za rezultat ima još više izgubljenih duša iz razloga što slabiji hrišćani onda odbijaju veru s obzirom na ono što su videli kod svojih vođa.

Deca

Najtužnije žrtve preljube su deca iz tih slomljenih brakova. Mnoge studije su pokazale da deca razvedenih roditelja, pogotovo u slučajevima gde je razvod usledio kao posledica preljube, imaju poteškoća da veruju drugima. Taj nedostatak poverenja, kao što se može i zamisliti, posebno se proširuje na bračne partnere ili potencijalne bračne partnere. Mnoga ova deca budu ogorčena onim što su uradili njihovi roditelji, da neki čak krive Boga što je to dopustio, što kao rezultat ima distancu u jedinom odnosu (sa njihovim Stvoriteljem) koji ih može izvući iz tamnih dubina uzrokovanih ovim strašnim grehom. Zadovoljstva greha, ako se uporede sa neizrecivom izdajom koju ti maleni osećaju, jednostavno nisu vredna svoje cene.

Brakovi

Najčiglednija posledica preljube je izdaja bračnog partnera. Da ovaj greh ima razarajuće posledice najbolje se vidi u tome što je preljuba termin koji Bog upotrebljava kako bi opisao svoj narod kad Mu je neveran (Jeremija 3:8, Isaija 1:21, Otkrivenje 3:20-22). Iako je istina da nevinna strana ne mora neophodno da traži razvod od preljubnika, teško je zamisliti bilo koji greh koji lakše razbija poverenje, zajedništvo i ljubav koje bi brak trebalo da gradi. Izjaviti ljubav i poštovanje prema nekome drugome a u isto vreme pogaziti to isto obećanje, destruktivno je i pokvareno kao bilo koji drugi teški greh koji ljudsko biće može da učini.

Duše

Najpogubnija posledica greha je u činjenici što će duše biti izgubljene. Već smo videli da Bog osuđuje preljubu (Jevrejima 13:4) i oni koji poćine ovaj greh sigurno će biti izgubljeni (1. Korinćanima 6:9-10), ako se za to ne pokaju. Dakle, konačna posledica preljube je večnost u Paklu za grešnika i to je uistinu tragično.

Posledice preljube su velike a potencijal da

mnoge duše budu izgubljene zbog samo jednog dela preljube, prevelike su posledice da bi Bog a samim tim i mi sami, tolerisali taj greh. Crkva mora da hrabro istupi i da govori protiv tog bezobzirnog, odvratnog i razarajućeg greha. ◀

Izvor: *Abundant Life*, broj 38, broj 6-7, 2003.

AGRESIVNO HRIŠĆANSTVO

Catherine Booth

"I reče im: idite u sav svet i objavite evanđelje svakom stvorenju." (Marko 16:15)

"A ja rekoh: ko si ti, Gospode? Gospod pak reče: ja sam Isus koga ti goniš. Nego ustani i stani na svoje noge: javio sam ti se, naime, za to da te odredim za služitelja i svedoka svega ovoga - kako si me video i kako ću ti se još javiti. Ja ću te izbavljati od tvoga naroda i od mnogobožaca, kojima te šaljem, da im otvoriš oči, da se obrate od tame ka svetlosti i od satanske vlasti k Bogu, da verujući u mene prime oproštaj grehova i deo među onima koji su osvećeni." (Dela 26:15-18)

Razmišljala sam, dok sam čitala ove stihove, šta bi bilo, kada bi mogli izbrisati iz naših umova svo znanje istorije hrišćanstva - od završetka vremena opisanog u knjizi Dela apostolskih do danas - i onda čitajući knjigu Dela apostolskih, sesti, te pokušati zamisliti što bi se najverovatnije u svetu događalo. Najverovatnije je da bi smo očekivali radikalno promenjen svet. Posledica svega toga bi bio "sistem" koji je počeo sa tolikom silom, sa toliko obećanja i izjava od strane samog Stvoritelja, i da proizvodi, kao što je to činio u prvom veku, takve gigantske i monumentalne rezultate.

Mislili bi smo (kada ne bi smo ništa znali o tome šta se umešalo od tada do sada) da bi ceo svet već davno došao pod uticaj tog "sistema" i bio bi donesen pod autoritet svog velikog Utemeljitelja i Stvoritelja. Dakle, čitajući ova Dela, te posmatranjem Duha koji je pokretao prve učenike, mi bi trebalo da očekujemo deset hiljada puta veće rezultate - i po mom mišljenju, ovo očekivanje bi bilo potpuno racionalno i

pravedno.

Mi hrišćani ispovedamo da u Hristovom Evanđelju imamo moćnu pokretačku snagu koja bi, ako se pravilno i univerzalno primeni, podigla celokupni teret greha i bedu sa ramena (to jest iz duše) čoveka - potpuno isceljenje za sve moralne i duhovne boli čovečanstva. Mi svi ispovedamo da u to verujemo - generacijama hrišćani ispovedaju da u to veruju - pa ipak pogledajte na svet, pogledajte takozvani "hrišćanski istok i zapad". Velika većina u ovim nacijama potpuno ignoriše Boga, psuje Ga, ili Ga se seti samo jedan dan nedeljno, ako ne i godišnje. A onda pogledajte ostatak sveta. Često bi postala toliko depresivna ovim pogledom na stvari da sam osećala kao da mi se srce slomilo. Ne znam kako se drugi hrišćani osećaju, ali ja zaista mogu reći da: "Oči moje liju potoke, zato što ne čuvaju zakon Tvoj." (Psalam 119:136).

Nema svrhe truditi se davati teorijske i teološke izgovore koji su u suprotnosti sa stvarnošću. Previše je toga do sada se pokušavalo i imalo je slab učinak. Vidimo da je svet u užasnom stanju... prošlo je skoro 2.000 godina i evo gde smo! Koliko je malo toga učinjeno, koliko je malo promena u navikama, ponašanju, i u izborima koje čovečanstvo čini.

Ali neki od vas će reći: "Nije tako. Pa, ali puno toga se učinilo." Bogu hvala i za to! Bilo bi tužno da baš ništa nije učinjeno; ali to je kao kap vode u okeanu ako uporedimo sa onim što je trebalo biti učinjeno. Ne mogu prihvatiti ni jednu teoriju koja u očima ljudi toliko razvodnjava ljubav i dobrotu Božju, i da Njega okrivljuje zbog nedostatka vitalnosti i sile u hrišćanstvu. I koliko to moj uticaj dozvoljava, neću dozvoliti da se odgovornost i krivica za sve ovo svali na Boga, koji je toliko voleo svet da je prepustio Svog jedinog Sina patnji i smrti kako bi ga iskupio. Ni sekunde neću u to poverovati! Verujem da je stari lukavi neprijatelj uspeo dovesti do ovakvog stanja stvari - usporavajući ostvarenje Božje svrhe i većim delom drži svet pod vlastitom snagom i uticajem. I verujem da je u ovom uspeo, kao što je i pre *uvek* uspevao - **varanjem Božjeg naroda**. On je *uvek* to činio. Uvek je revnosno stvarao izgled - nešto na nalik pravoj Božjoj stvari, i što se više približi tome da to, što bolje nalikuje originalu, to više uspeva.

Uspeo je prevariti Božji narod: **Prvo, u standardu njihovog vlastitog religioznog života. I drugo - uspeo ih je prevariti u vezi s**

njihovim obavezama i odgovornostima prema svetu.

On ih je uspeo prvo prevariti u vezi sa standardom njihovog vlastitog religioznog života. Uspeo je da crkva, skoro u celosti, prihvati religiju koju ja zovem "O, kako sam ja bedan čovek." Uspeo je navesti ih da smanje standard koji je Sam Isus Hrist uspostavio u Svojoj Knjizi - standard za kojim ne samo da treba težiti nego i **dostići ga** - standard prema kom imamo pobedu nad grehom, svetom, telom i đavlom - **stvarno, živo, vladajuće, trijumfalno hrišćanstvo**.

Sotona je znao tajnu velikog uspeha tih ranih učenika. Oni su se predali celim srcem, imali su sveobuhvatnu ljubav za Hrista, i u potpunosti se odrekli sveta. Oni su u celosti bili ispunjeni željom da ljudi budu spašeni i da se Bog proslavi. Bila je to religija puna entuzijazma, koja kao da ih je upila, te su stoga bili voljni postati luralice i vagabundi - za Njega živeti u jazbinama i pećinama, biti rasparani na dva dela, izdržati progonstva svakojakih vrsta svugde do svih krajeva zemlje.

Bio je to **visok** stepen odanosti Hristu, i prema tome je Sotona uvideo da nema nikakve šanse. Znao je da bi ljudi kao što su oni na kraju osvojili ceo svet! Ljudi se nisu mogli odupreti takvoj vrsti duha, toj količini ljubavi i revnosti, i da su hrišćani samo tako nastavili, kao što su oni tada davno počeli, onda bi se slavno proročanstvo već ispunilo - carstva ovoga sveta bi već bila "postala carstva našeg Gospoda i Njegovog Mesije." (Otkrivenje 11:15).

Snizavanje standarda

Stoga je lukavi neprijatelj rekao: "Šta da radim? Na kraju ću biti poražen. Izgubiću svoju nadmoć kao bog ovog sveta. Šta mogu učiniti?" Nema svrhe izmišljati neko novo učenje puno laži i grešaka, koje bi svako brzo prepoznao kao lažno. Ma ne! To nikada nije bio Sotonin način. Njegov je plan bio dočepati se dobrih ljudi koji će se, kako je to Apostol rekao, nesvesni njemu prikloniti i propovedati drugačiju nauku, i koji će "zavesti i same izabrane, ako je to moguće." (Matej 24:24).

I učinio je to! Uspeo je u svojoj zamisli. Pomalo je smanjivao standarde hrišćanskog života i karaktera. I premda ga je u svakom preporodu u istoriji hrišćanstva Bog ponovo podigao do određene visine, nikada se nismo u

celosti vratili apostolskoj jednostavnosti, čistoći i odanosti koja nam je predstavljena u Delima, jer svaki put kada je Bog podigao temperaturu u crkvi tako da su ljudi ponovno bili ispunjeni vatrom Svetog Duha - svaki put je Sotona uspeo naći nekoga ko bi se suprotstavio i pokazao da je ovo previsoki standard u odnosu na ljudsku prirodu. Sve je to toliko iznad nas i stoga hrišćani treba da miruju i budu zadovoljni sa onim šta već imaju. "O, kakav sam ja bedan čovek", je najraširenija vrsta vernika, i žive takvo hrišćanstvo sve do svog poslednjeg dana. Ovo je Crkvu dovelo do takvog stanja da ponekad neko ko bude pozitivan u svom razmišljanju, bude ustvari posramljen i učutkivan. Nije ni čudo da inteligentni ljudi skloni razmišljanju beže što dalje od ovakvog depresivnog hrišćanstva. I mene bi to oteralo kada ne bi poznavala **silu dolazeću iz pobožnosti**. Verujem da je ovakva vrsta religije stvorila više ateista nego sve "ateističke knjige" ikada napisane.

Da, Sotona je znao da mora skinuti hrišćane dole sa tog visokog vrha posvećenosti Bogu celim srcem. Znao je da nema nikakvih šansi sve dok ih ne dovede u napast sići dole sa tog vrha blagoslovene prednosti. I tako je počeo da širi te lažne nauke, da bi prekrojio ono što je Jovan napisao u svojoj poslanici: "Dečice, niko da vas ne dovodi u zabludu. Ko tvori pravednost pravedan je - kao što je on pravedan. Ko tvori greh od đavola je, jer đavo greši otpočetka. Zato se javio Sin Božiji - da razori dela đavolova." (1. Jovanova 3:7-8) O, Gospode obnovi ovu nauku! Pomozi nam da opet podignemo standard!

Ljudsko srce je zlo, neiskreno, stoga što ih ono uvek neprijatno optužuje, i hrišćani spuštaju Božje standarde do svojih jadnih iskustava. Rekla sam, kada sam bila mlada (i puno puta sam ponovila to u svojim zrelim godinama), da ako bi me to poslalo u pakao, onda nikada ne bih snizila standard. O, kada bi sav Božji narod isto tako mislio! Tamo, u Bibliji, pred nas se stavlja veličanstveni standard, sila je ponuđena, uslovi su predstavljeni, i mi ga možemo dostići samo ako smo voljni. Pa čak i ako nismo voljni - zbog naše dece i još nerođenih generacija, nemojmo dozvoliti spuštanje standarda, pokušavajući ih uskladiti sa našim slabim i neuspešnim hrišćanskim iskustvima.

PODIGNIMO IH! To je jedini način naterati svet da Ga (Hrista) gleda! Pokaži svetu stvarno, živo, žrtvujuće, sa mnogo teškog, mukotrpnog rada, trijumfalno hrišćanstvo i svet će doći pod

Njegov uticaj; ali bilo što manje od ovoga, oni će se okretati od Njega, pa čak i pljuvati po Njemu.

Obaveze i odgovornosti prema svetu

Drugo, Sotona je prevario čak i one, kod kojih nije uspeo u tome da spuste Božje standarde, u svojim vlastitim životima, i to u području njihovih obaveza i odgovornosti prema svetu. U poslednje vreme čitala sam Novi Zavet posebno obraćajući pažnju na taj **agresivni duh originalnog hrišćanstva**. I, kako ja to vidim, puno smo slabiji u odnosu na njih.

"Idite u sav svet i objavite evanđelje svakom stvorenju." Pogledajte šta se podrazumeva ovim poslanjem. Verujem, da ni jedna generacija nakon prvog veka nije razumela pravo značenje ovog božanskog poslanja. **Pogledajte ga dobro!** Da li bi ste ikada pomislili da to ustvari znači: "Idite i gradite kapele i crkve, pozovite ljude da dođu, ali ako neće - ostavite ih na miru?"

"IDITE!" Kome da idemo? "Čitavom stvorenju." Kako da ih nađem? TAMO GDE JESU. "Čitavo stvorenje." Ovo je mera našeg poslanja. Potraži ih, idi za njima, gdegod možeš doći do njih. **"Čitavo stvorenje"** - znači, gdegod nađeš stvorenje koje ima dušu - idi tamo i propovedaj njemu Moje Evanđelje. Tako ja ovo razumem, to je značenje i duh ovog velikog poslanja.

Prilikom drugog Pavlovog poslanja, Bog mu govori: "... Ja ću te izbavljati od tvoga naroda i od mnogobožaca, kojima te šaljem, da im otvoriš oči, da se obrate od tame ka svetlosti i od satanske vlasti k Bogu." (Dela 26:17-18). **Oni spavaju - idi i probudi ih!** Ne vide opasnost. Kada bi je videli, ti ne bi trebao trčati za njima. Preokupirani su. Otvori im oči, i presvedoči ih svojom očajničkom revnošću, intenzivnim ubeđivanjem i moralnom snagom tvog karaktera.

O, zadrhtim pri pomisli koliko puno toga može jedan čovek učiniti drugom! "Odvрати se od tame k svetlosti, i od sile Sotone k Bogu." Kako je ovo Pavle razumeo? On kaže: "Uveravamo ljude." (2. Korinćanima 5:11) Nemojte se zadovoljiti pukim stavljanjem Ga pred njih, pozivajući ih blago, a onda ostavljajući ih same. Pavle je trčao za sirotim dušama, izvlačio ih iz vatre. Činite to isto! Skinite im prekrivala na očima koje im je Sotona vezao; kucajte i udarajte i zabijte svoje reči u njihova sirota,

tvrda i zamračena srca vatrom Svetog Duha, sve dok im ne postane jasno da su u smrtnoj opasnosti! Idite za njima. Tako ja ovo razumem, da je to duh Apostola i ranih hrišćana, duh prve crkve.

Naravno da je u redu graditi crkve i kapele; trebalo bi i pozivati ljude u njih. Ali mislite li da je to dovoljno i da se samo na tome treba zadržati, kada više i od tri četvrtine populacije potpuno ignoriše naše pozive i uopšte ne obraćaju pažnju na naše zgrade, kapele ili službe? **Oni neće doći kod nas.** To je utvrđena činjenica. Isus Hrist je zato rekao: **"Idite po njih"**. On kaže: "iziđi na drumove i do zabrana, pa ih privoli da dođu - da mi se napuni kuća." (Luka 14:23) Ja ću imati goste, i ako ih milom ne možete dovesti, civilizovano, onda idite i na lep način ih naterajte (ili ubedite) da uđu.

Ljudi kažu da morate biti vrlo pažljivi u toj stvari. Da ne smete ljudima naturati religiju, drugu veru. Šta?! Zar bi trebalo da čekam sve dok nespašeni prijatelji i poznanici **požele biti spašeni**, pre negoli im i pokušam doneti Reč spasenja? Zar treba da dozvolim da moji nespašeni prijatelji i poznanici mirno idu prema ponoru večne propasti i nikada im ništa ne kažem u vezi sa njihovim dušama sve dok me oni sami ne upitaju: "O, ako bi želela, ja bi voleo da mi malo propovedaš!"

Zar je ovo nalik duhu ranog hrišćanstva? Ne! Moramo ih navesti da traže spasenje, i ako beže od vas sa jednog mesta, nađite ih na drugom, i nemojte im dati mira sve dok se ne pokore Bogu. To je to što bi hrišćanstvo moralo činiti u ovoj zemlji, a ima i dovoljno hrišćana koji bi to mogli. Dakle, mogli bismo svetu toliko toga "dosadno" davati da bi se oni spašavali u samoobrani - samo kada bismo bili dovoljno agresivni, hrabri i odlučni da im ne damo mira u njihovom grehu.

Jedan primer

Bila sam pozvana da u jednom gradu na zapadu Engleske, govorim na temu **odgovornost hrišćana u spasavanju ljudskih duša**. Gospodin kod kog sam stanovala malo je zadrhtao pod teretom ove istine, ali umesto da ju je prihvatio sa ljubavlju u srcu što bi mu omogućilo da bolje služi Bogu, rekao je: "Mislim da ste jutros bili dosta grubi prema nama." Rekla sam: "Mislite li? Bilo bi mi žao ako bi prema ikome bila grublja nego što bi to Gospod Isus Hrist bio." Rekao je: "Znate, možete postati

ekstremni - fanatični u svojoj veri. Govorili ste o traženju duša, o požrtvovanosti. Sada, vi znate da mi gradimo kapele i crkve i da plaćamo sveštenike - i ako ljudi ne žele biti spašeni - mi tu ne možemo pomoći!"

Rekla sam: "Slažem se da je to bezosećajno i nezahvalno od ljudi, ali dragi moj gospodine, vi ne biste na ovaj način razmišljali kada bismo govorili o ozbiljnom fizičkom stanju. Recimo da bi u Londonu izbila neka epidemija, i Ministarstvo zdravlja pripremilo je sve bolnice i javne prostorije za lečenje bolesti. I pretpostavimo da su objavili da će svako ko dođe na ova mesta biti besplatno lečen - i što je najbolje od svega, tretmanom koji garantuje izlečenje. A sada, šta ako su ljudi toliko slepi te ne mare za vlastitu dobrobit, toliko nezainteresovani i nemarni, te odbijaju doći, pa se stoga bolest još više širi i hiljade umiru. Šta bi ste vi rekli? "Pa, Ministarstvo zdravlja učinilo je sve što su mogli, a ako ljudi ne žele ići da se izleče, zaslužuju da nestanu - pustite ih na miru!" Šta? Dozvolićemo da cela zemlja odumre? Ne! Ako ljudi ne žele doći kod njih, **onda oni moraju ići ljudima** - osiguravajući da svaki čovek primi neophodan tretman kako bi bili spašeni od bolesti. To je prava briga.

Ništa više nisam morala objašnjavati... potpuno je razumeo, i verujem, da je uz pomoć Svetog Duha, uspeo videti svoju grešku, i primiti je k srcu, te je odlučio raditi više za izgubljene duše.

Ono šta moramo činiti

Ljudi su preokupirani mnogim stvarima, i moramo im vrlo snažno skrenuti pažnju na temu spasenja. Postoji neka duša na koju vi utičete više nego bilo koja druga osoba na zemlji. Činite li sve što je u vašoj moći za njihovo spasenje? Povedite ih s ljubavlju u stranu i recite: "Dragi moj prijatelju, nikada s tobom nisam otvoreno, pažljivo, s molitvom govorila o tvojoj duši." Neka vide suze u vašim očima, ili ako nema suza - dozvolite im da čuju suze u vašem glasu. Neka razumeju da vi osećate opasnost u kojoj se oni nalaze i da ste zbog toga potreseni. Tada će Bog dati Svog Svetog Duha i moći će biti spašeni.

Loš znak današnjeg hrišćanstva jeste da ono izaziva toliko malo suprotstavljanja. Ako ne bi bilo nikakvih drugih dokaza da je loš, mogla bih samo na osnovu ovog isto reći. Kada Crkva i svet mogu komotno trčati jedno uz drugo, možete biti sigurni u to da nešto nije u redu.

Svet nije napravio ustupak - duh mu je isti kao što je i uvek bio. Da su hrišćani bili jednako verni Gospodu, i odvojeni od sveta, i živeli tako da njihovi životi budu ukor svakojakim bezbožnim delima - svet bi ih mrzeo isto kao i uvek.

Današnja crkva je napravila kompromis, ne svet. Kažete: "Nagoveštavate li to da bi trebalo stalno da smo u konfliktu sa svetom!" DA! - "Ne mislite da sam došao da donesem mir na zemlju; nisam došao da donesem mir nego mač." (Matej 10:34) Za ovo nije obećanje da će biti bure? O, da! Dela apostolska su puna priča o burama. Jedna bura bila je toliko velika, da je Vrhovni zapovednik Pavla morao izneti preko ramena ljudi, jer bi ga inače rulja rastrgala na komade. Kakva gužva! Da, Bog neka je blagoslovljen. Kada bi i sada tako bilo, na hiljade grešnika bi bilo spašeno.

Dostojanstvo ljubavi

"Ali" kažete, "zar to ne bi bilo protivrečno dostojanstvu Evanđelja?" Zavisi šta podrazumevate pod "dostojanstvom". Bilo je vrlo nedostojanstveno, po ljudskom razmišljanju, umreti go na krstu između dva lopova. Farizeji su pljuvali po poniznom paćeniku i tresli glavama govoreći: "Spasio je druge, a On sebe samog ne može spasiti." Ah! Ali nameravao je spasiti druge. To je bilo dostojanstvo večne, neiscrpane ljubavi. Razgoliti grudi i patiti umesto vlastitog pobunjenog stvorenja - čoveka. To je bio utelovljeni Bog, stojeći umesto osuđenog čoveka - dostojanstvo LJUBAVI!

O, prijatelji! Hoćete li primiti ovo krštenje ljubavi! Onda ćete, kao i Apostoli, biti voljni ugarati svoje telo u korpu i biti spušteni niz zid, ako bi to bilo potrebno - ili propatiti kroz brodolom, glad, propadanje, golotinju, vatru, ili mač, pa čak i ostati bez glave (2. Korinćanima 11:23-33) - ako time možete proširiti Njegovo Carstvo i pridobiti duše onih za koje je On prolio Svoju krv.

O, Gospode, ispuni nas ovom ljubavlju i krsti nas revnošću! I onda će se Evanđelje uzdići i postati veličanstveno na zemlji, i ljudi će nam verovati i verovati u njega. Osetiće njegovu silu i prepustiće joj se u hiljadama, i milošću Božjom, **HOĆE!** ◀

Catherine Booth (1829-1890) i njen suprug **William** osnovali su Armiju Spasa 1865. u svojoj rodnoj

zemlji, Engleskoj. Zajedno su podigli osmoro dece, odanih hrišćana i propovedali Evanđelje po čitavom svetu. U nameri da donese spasenje drugima sve do kraja, Catherin-a je odvažno iskoračila na način, na koji bi se mnoge žene (čak i u današnje vreme) teško opredelile. U Armiji, koju su William i Catherin predvodili, muškarci i žene radili su rame uz rame za spasenje sveta. Njen je život imao tako velik uticaj da se prilikom njene smrti okupilo preko 50.000 ljudi u Kongresnoj Dvorani kako bi odali počast "Majci Armije Spasa." Više od 36.000 ih je bilo na njenoj sahrani, i na poziv da predaju svoje srce Gospodu stotinu se njih diglo na noge. Catherin-a je napisala šest knjiga a takođe i raznorazne traktate i članke.

Izvor: Last Days Ministries. Prevela: Marika Eterović Mansel.

SVESNOST OPASNOSTI

Varen E. Berkli

"Braćo! Čuvajte se da vas ko ne zarobi filozofijom i praznom prevarom, po kazivanju čovečijem, po nauci sveta, a ne po Hristu."
(Kološanima 2:8 RDK)

Biti na oprezu znači biti svestan i upoznat sa mogućom opasnošću. To znači obratiti pažnju i biti budan, pazeći na duhovne opasnosti. Oni koji kroz život hodaju slepi, naivni i ne upoznati sa opasnostima upadaju u različite neprijatne situacije i bivaju povređeni. Ovaj stih nas upozorava da budemo na oprezu, da smo budni, da rasuđujemo. (Takođe pročitajte: Efescima 5:15, 1. Petrova 5:8-9, 1. Jovanova 4:1)

Čarnić ovaj stih prevodi: "Pazite da vas ko ne **zarobi** filozofijom i sujetnom prevarom po ljudskom predanju, po svetskim stihijama, a ne po Hristu."

Dobro primetite jednu reč koja je naglašena: "zarobi", u izvornom grčkom ova reč je "esomai" i znači: "pokvariti", te tako mnogi engleski prevodi ovu reč tako i prevode sa "spoil". Na prvi pogled može nam se činiti da ovde postoji

kontradikcija u prevodima, međutim, to nije slučaj.

Ovu reč "esomai" su u staro vreme upotrebljavali u više slučajeva: Da bi npr. opisali "kvarenje", "truljenje", "otpadanje" voća, ili pergamenta koji je dugo bio u vodi, ili sena koje je dugo bilo na kiši, ili usev (pšenica) koji je napala buđ i plesen. Međutim, ova reč u Kološanima 2:8 ima njeno drugo značenje: "biti poharan" ili "biti plen".

Onih dana, u ratu, ratni zarobljenici bi bili odvedeni u ropstvo. U nekim slučajevima, bili bi izvedeni kao poniženi pred masu naroda u paradi pobedničke vojske. Tako, biti ratnim zarobljenikom, značilo je biti među poharanima i ogoljenima, biti ponižen, zarobljen i prodan u ropstvo.

"Budite na oprezu kako vas niko ne bi poharao." Ovo je ilustracija koju Pavle koristi kako bi Kološane upozorio šta im se može dogoditi ako budu primali lažne učitelje! Lažni učitelji ih mogu ogoliti od vere i nade u Hrista, kao što neprijateljska vojska ogoli - opljačka - neku zemlju od svega što je u njoj vredno. (vidi 2. Petrova 2:1-3 i Rimljanima 16:17-18).

Obratimo sada pažnju na oružje koje lažni učitelji koriste kako bi nas zarobili:

1) **Filozofija** - vera u neki ljudski sistem vrednosti ili mudrost (1. Timoteju 6:20-21; Jeremija 10:23). Grčka filozofija je bila veoma prisutna Kolosima, kao i orijentalna i gnostička filozofija. Ova učenja su bila veoma prijatna i atraktivna mišljenja. Danas, filozofija Nju Ejdža se širi po svim porama društva, od priče o "toleranciji" tj. ravnopravnosti mišljenja, životnih stilova i religija.

2) **Prazna prevara**. Dve ideje izranjaju iz ove fraze: a) ona koja je varljiva i b) ona koja je isprazna, tašta. Ideja je ta, da je nauka lažnih učitelja dobra samo za "telesni um i osećanja". Ona je površna i nema čvrst temelj u istini, i ne može izdržati "unakrsno ispitivanje" istine. Kada lažnim učenjima ili ljudskim uticajima dopustimo da nas prevare, završavamo ni sa čim; završavamo kao poharani i ogoljeni ljudi. (vidi 1. Timoteju 2:14; Galatima 6:7-9).

3) **Tradicija ljudi** je ono što "dolazi od čoveka", ona se prenosila iz generacije u generaciju. Isus je pismoznalcima i farizejima - revnosnim držiteljima tradicije i predanja - postavio

pronijelivo pitanje: "Zašto i vi prestupate zapovest Božju za običaje svoje?" (Matej 15:3) Ili, drugim rečima šta je od ovo dvoje veće i važnije? Izgleda da su hrišćani u Kolosu bili izloženi dvema pretnjama; bili su izloženi uticajima grčke filosofije i tradicije Judaizma.

4) **Nauka sveta.** Ovo se verovatno odnosi na stari Mojsijev zakon. To je bio prvi, osnovni i neophodni korak u Božjem sveukupnom planu spasenja. To nazivamo "principima ovoga sveta" (Galatima 4:3), no ovaj Zakon je poništen i njegovo primenjivanje više nije neophodno za spasenje (vidi Dela 15:1-35; Galatima 5:1-6), već samo poslušnost evanđelju.

5) I na kraju najvažnije: **"STVARI KOJE NISU U SKLADU SA HRISTOM"**. Ako je neko učenje "u skladu s Hristom" to znači da ga je On odobrio, da to učenje ima Njegovu potvrdu, Njegovo "amen". Stoga, sve ono šta NIJE u skladu sa Hristom jeste ono što On ne odobrava.

Oni lažni učitelji, koji su nastojali uticati na verne iz Kolosa, koristili su u svojoj kampanji: ljudsku filosofiju, praznu prevaru, ljudsku tradiciju, osnovne principe iz sveta i sve druge stvari koje **NISU U SKLADU SA HRISTOM**, ne bi li za sebe pridobili sledbenike. Oni svojim sledbenicima nisu nudili Hrista iz evanđelja, niti Njegovo učenje, već nekakvog svog hrista, koji se uklapao u njihovo učenje, koje se zasnivalo na elementima filosofije, tradicije ili nauci sveta.

Nemoj se boriti da očuvate neko učenje ili uverenje - ako ono nešto nije u skladu s Hristom, onda, nemoj ni učestvovati u tome! Pavle nam govori da nemamo učešća u bezrodnom (jalovim) delima tame, već da ih karamo tj. razobličujemo (Efescima 5:11).

U Kolosima 2:8, apostol Pavle zvoni crkvi na uzbunu. Hoćemo li i mi ovu opomenu poslušati, i biti svesni današnjih opasnosti?

Ne smemo nikome dozvoliti da nas tera u uverenje da postoji nešto što je preko potrebno za naše duhovno dobro, a iako to i nije u skladu "s Hristom". No, zar ne biti u skladu sa Hristom, ne znači sebe staviti u opasnost da se bude i "van Hrista"? ◀

Prema: Expository Files, 3/1994. Parafrazirano.

DRUGO EVANĐELJE

Shawn Abigail

Apostol Pavle u Galatima 1:6 kaže: **"Čudim se da se tako odmah odvrćate na drugo jevanđelje od Onog koji vas pozva blagodaću Hristovom"**. Ono na šta je Pavle mislio kada je spominjao **"drugo evanđelje"** jeste opasnost dodavanja ljudskih dela (posebno misleći na pridržavanje jevrejskih zakona) na završeno i savršeno delo Hristovo.

Zateknemo li se sa hrišćanima kojima nedostaje duhovne zrelosti, naše ponašanje neka bude isto kao Pavlovo u Filipljanima 3:15-16:

"Koji smo, dakle, savršeni, mislimo ovo; ako i nešto drugačije mislite, Bog će vam i to otkriti. Samo što smo dostigli - toga se držimo."

Dakle, Pavle savetuje čitaoce da se ponašaju, da žive u skladu sa onim što znaju, a Bog će ih obdariti većim svetlom spoznaje. Nađemo li se među hrišćanima gde je prisutan konflikt ličnosti, sledimo savet dat u Filipljanima 4:2: "da jedno mislimo u Gospodu". Ovde se braća vernici savetuju da misle jedno (Činjenica da su ove dve sestre savetovane da jednako misle, bez primenjivanja korektivnog učenja, navodi nas na zaključak da je kod njih bio prisutan konflikt oko ličnosti, a ne konflikt oko doktrine, Fil. 4:2-3).

A šta u slučaju kada neko propoveda drugo evanđelje; ono koje kombinuje ljudska dela sa Hristovim delima? Kako da se ponašamo u tom slučaju? Da li da čekamo dok tim ljudima ne bude dato veće prosvetljenje, koje će ih vratiti u okvire Hristovog evanđelja? Da li da "zakopamo sekiru" i pridružimo im se u srečno zajedništvo, praveći se da je sve u redu?

Pismo nam daje odgovor u Galatima 1:8-9, gde stoji:

"Ali ako i mi, ili anđeo s neba javi vam jevanđelje drugačije nego što vam javismo, proklet da bude! Kao što pre rekosmo i sad opet velim: ako vam ko javi jevanđelje drugačije nego što primiste, proklet da bude!"

Ove reči zvuče prilično grubo, zar ne? Kao hrišćani, ne bi li trebalo da smo nežni, opraštajući, strpljivi i da prihvatamo jedan

drugoga? Apsolutno! No, u poruci evanđelja ne može biti kompromisa. Postoje najmanje tri razloga zbog kojih ne sme biti kompromisa sa porukom evanđelja. Prvi razlog je što je evanđelje srž hrišćanstva, te bilo kakva promena bi uticala na promenu svega drugog. Drugo, ako se propoveda drugo evanđelje, onda muškarci i žene ne mogu biti spašeni. Konačno, a to je i najznačajnije, propovedanje drugog evanđelja je uvreda savršenog dela Gospoda Isusa Hrista.

Prvo, evanđelje je srž hrišćanstva. Promeni suštinu evanđelja i promenićeš suštinu hrišćanstva. Dodaj evanđelju bilo kakav zahtev ljudskog uma i to više neće biti evanđelje milosti. To više neće biti besplatan dar. Otkupljeni čovek više nije siguran u večnosti. Večni život više nije večan, ako nas zadržava pridržavanje Zakona. Strašna je stvar propovedati drugo evanđelje, jer je strašna stvar napadati samu srž hrišćanske vere.

Drugo, propoveda li se drugo evanđelje, muškarci i žene ne mogu biti spašeni. U svojoj suštini, cela hrišćanska vera se temelji na napuštanju svojih vlastitih nastojanja da se sam spasiš i da prihvatiš završeno delo Hristovo. Propovedamo li drugo evanđelje, evanđelje po kome se muškarci i žene, momci i devojke ne mogu spasiti, činimo neizrecivo rđavu stvar. Ljude osuđujemo na večnu izgubljenost, jer je strašna stvar ohrabriti druge da veruju u poruku po kojoj se ne mogu spasiti.

Da, to su strašne posledice propovedanja drugog evanđelja. A postoji još jedna posledica koja po svojoj važnosti zastranjuje druge.

Dakle, treći razlog zašto je strašna stvar propovedati drugo evanđelje koje vređa savršeno delo Gospoda Isusa Hrista. Sa dostojanstvenom jednostavnošću i brutalnom jasnoćom, agonija Spasitelja na krstu je prikazana u Psalmu 22:14-17:

"Kao voda razlih se; rasuše se sve kosti moje; srce moje posta kao vosak, rastopilo se u meni. Sasuši se kao crep krepost moja, i jezik moj prionu za grlo, i u prah smrtni mećeš me. Opkoliše me psi mnogi; četa zlikovaca ide oko mene, probodoše ruke moje i noge moje. Mogao bih izbrojati sve kosti svoje. Oni gledaju, i od mene načiniše stvar za gledanje."

Propovedati drugo evanđelje, dodati naša dela

kao dodatan zahtev na spasenje znači izjaviti da patnja našeg Spasitelja nije bila dovoljna. Čak i nagoveštaj takvog nečeg je zlo. Propovedati drugo evanđelje znači smatrati da svetost i zasluga Gospoda Isusa nisu bili dovoljni za naše spasenje.

Znači, sa sigurnošću možemo videti da je vrlo ozbiljna stvar ako propovedamo drugo evanđelje, posebno evanđelje koje dodaje ljudska dela kao uslov spasenju. Stoga nije čudo kada Pavle kaže: **"Ali ako i mi, ili anđeo s neba javi vam jevanđelje drugačije nego što vam javismo, proklet da bude! Kao što pre rekosmo i sad opet velim: ako vam ko javi jevanđelje drugačije nego što primiste, proklet da bude!"** (Galatima 1:8-9).

Dodaje li nam neko i propoveda li nam drugo evanđelje, onda, ne sme biti mesta za strpljivo ili tolerantno ponašanje, prema njegovim rečima. Pavle nije imao takvo ponašanje prema lažnim učiteljima, ne bi trebalo ni mi.

Ja moram priznati da je ton ovog teksta jači od ičega što sam ikad napisao, jer je moje uverenje dobijeno iz Svetog pisma, da ne sme biti nikakvog kompromisa sa porukom evanđelja u koju verujemo i koju propovedamo. ◀

Preveo: Ante Miliša.

PORTRET SINA

Nepoznati autor

Jedan čovek i njegov sin su strastveno voleli umetnost. Sakupljali su unikatna umetnička dela. U svojoj zbirci su imali sve - od Rembranta do Pikasa. Puno vremena su provodili u zajedničkom divljenju tim delima. Kada je počeo rat u Vijetnamu sin je bio mobilisan. Bio je jako hrabar, i prilikom jednog okršaja rizikovao je sopstveni život da bi spasio ranjenog saborca. Prilikom akcije spasavanja pogodio ga je zalutali metak. Ostao je na mestu mrtav. Ova tužna vest je njegovog oca potpuno dotukla, i gubitak sina jedinca je jako teško podneo.

Ubrzo nakon sahrane, bilo je to oko Božića, na

vratima njegove kuće stajao je jedan mladić. Nosio je jedan paket.

Rekao je: "Gospodine, vi me sigurno ne poznajete. Ja sam onaj vojnik zbog koga je vaš sin izgubio život. Bili smo zajedno u borbi. Ja sam bio ranjen, a on me je nosio na sigurno mesto. Međutim, pogodio ga je zalutali metak - pravo u srce. Vaš sin je tog dan spasio nekoliko saboraca. Ja sam bio poslednji. Bili smo dobri prijatelji. Često mi je pričao o vašoj zajedničkoj ljubavi prema umetnosti."

Nakon tih reči dao je starcu upakovanu sliku i rekao: "Nije ovo ništa posebno, i nisam neki umetnik, ali mislim da bi se vaš sin obradovao kada bi ste ovaj poklon primili."

Otac je raspakovao sliku i ugledao portret svog sina, koji je ovaj mladić naslikao. Pažljivo je gledao i sa oduševljenjem primetio kako ova slika izuzetno dobro prikazuje njegovog sina. Starac je bio toliko dirnut, da su mu suze potekle niz lice. Zahvalio se mladiću ponudivši mu novčanu nadoknadu za sliku.

"Ne, nikako Gospodine, ja sam dužnik. Nikada ne bih mogao da platim za to što je vaš sin za mene učinio. Primite ovaj dar kao zahvalnost i uspomenu."

Slika je dobila počasno mesto. Kad god mu je neko došao u posetu, otac ga je najpre odveo do sinovljevog portreta, a tek onda je mogao da se divi dragocenoj zbirci slika slavnih majstora

Nekoliko godina nakon toga otac je umro. Prema njegovoj poslednjoj želji cela zbirka je trebalo da se proda na aukciji. Došao je veliki broj značajnih kolekcionara, koji su nestrpljivo čekali da ugledaju dragocena dela. Imali su jedinstvenu priliku da kupe dela slavnih majstora.

Međutim, na početku aukcije se najpre pojavila slika sina.

Aukcionar je objavio početak aukcije: "Aukcija počinje. Pred vama se nalazi portret sina. Ko će prvi izaći sa ponudom? Dakle, čekam na prvu ponudu! Ko će izaći sa prvom ponudom?"

Nastala je potpuna tišina. Onda se iz drugog reda začulo: "Hoćemo da vidimo majstorska dela! Ovu sliku ostavite za kasnije."

Aukcionar je međutim istrajavao na svome:

"Počinjemo sa portretom sina. Ko će dati prvu ponudu? Ko će početi? Ko će ponuditi sto, ili dvesta?"

Sada se čuo već ljutit glas: "Došli smo ovamo zbog Van Goga i Rembranta! Pređite na pravu stvar! Ostavite sliku sina za kraj."

Aukcionar je, međutim, i dalje insistirao na svome: "Portret sina! Nudim portret sina. Ko će početi, ko će kupiti portret sina?"

Ponovo je nastala tišina. Konačno se začuo glas iz zadnjeg reda. Bio je to porodični baštovan, koji je došao na aukciju iz znatiželje. Tiho je rekao: "Nudim za taj portret deset dolara." Baštovan nije bio bogat čovek, i deset dolara je bilo sve što je imao kod sebe. "Imamo prvu ponudu od deset dolara. Ko daje više?"

Ponovo se začuo ljutit glas: "Dajte mu to za deset dolara. Mi hoćemo majstorska dela!" "Ponuda je deset dolara. Nudi li neko dvadeset?"

Nestrpljenje je poraslo i atmosfera je postajala "vrela": "Ne želimo portret sina, hoćemo majstore!"

Prisutni su za svoje zbirke hteli vrednija dela. Veća ponuda nije nuđena pa je aukcionar podigao čekić, i rekao: "Prvi put, drugi put.." Sačekavši malo, lupio je čekićem o sto i rekao: "Prodano za deset dolara!"

Čovek koji je sedeo u drugom redu je viknuo: "Konačno! A sada krenimo sa pravim nadmetanjem!"

Aukcionar je, međutim, ostavio čekić, rekao: "Žao mi je, gospodo, ali aukcija je upravo završena."

"Kako to? A šta će biti sa delima majstora?"

"Žao mi je gospodo."

"Šta će biti sa ostalim slikama?"

"Žao mi je. Vezuje me pokojnikova zadnja želja. Kada sam određen da obavim ovu aukciju, nisam smeo nikome da odam tajnu, sve dok se ne proda portret sina. Sada već mogu da vam obznamim da kupac portreta sina dobija ne samo čitavu zbirku, nego postaje naslednik celokupne zaostavštine. Taj, ko je kupio sina - dobija sve!"

Pre dve hiljade godina je Bog dao svog jedinog Sina, da umre strašnom smrću na krstu, da bi mi kao naslednici Božjeg obećanja imali život večni.

Da li si naslednik, ili kupac Božjeg nasledstva? Da li je smrt Božjeg Sina dotakla tvoje srce?

"Ko ima Sina Božijeg ima život; ko nema Sina Božijeg nema život. Ovo pisah vama koji verujete u ime Sina Božijeg, da znate da imate život večni i da verujete u ime Sina Božijeg." (1. Jovanova 5,12-13). ◀

---

misaone refleksije

NAUČI ME HRISTE
Dušan Topov

Nauči me Hriste kako da se molim,
Pokaži mi ljubav kojom da te volim.
Pouči me čime da Ti se zahvalim,
Kako da Ti pevam, kako da Te slavim.

Nauči me kako blišnjega da ljubim,
Veru u spasenje kako da ne gubim.
Nauči me kako da ugodim Tebi,
Da se na tvom sudu, kajao ne bi.
Nauči me Hriste kako živeti treba,
Pošalji mi tvoju blagodat sa neba.
Da uživam tvoju milost i dobrotu,
I tvoj verni sluga budem u životu.

Nauči me Hriste da pravedno sudim,
Uvrede da praštam i braću da ljubim.
Žalosne da tešim i pomažem bedne,
Da nahranim gladne i napojim žedne.

Nauči me Hriste šta mi treba znati,
Da se uvek mogu samo tvojim zvati.
Da mislim svojom uvek jedno prosim,
Da u svome srcu samo Tebe nosim.

Molim ti se Hriste ispuni mi želje,
Pa nek' u mom srcu zavlada veselje.
I da mogu srećnog nazivati sebe,
Što sam u svom srcu pronašao Tebe.

Izvor: Iskre 5/1988.

VREMENA SU TEŠKA
Jelica Lakatoš

VREMENA SU JAKO TEŠKA
BEZ LJUBAVI - PRAVOG SMEŠKA!
POVERENJA SVE JE MANJE
IRONIJE NA SVE STRANE

MNOGO DUŠA JE RANJENO
MNOGI TRAŽE SVOJE PRAVO
U ŽIŽCIMA ULJA NEMA
NOĆ DOLAZI - OLUJA SE SPREMA

SOTONA JE JAKO REVAN
DA PREVARI SVE BI HTEO
ON ZA LJUBAV - POJMA NEMA
MRŽNJOM SVOJOM PRAVI VEO

VREME IDE BRZIM TOKOM
ZLO NAS VREBA BUDNIM OKOM
OHRABRIMO JEDNI DRUGE
ZA PROBUĐENJE - MOLIMO DA BUDE

BRAĆO - SESTRE ZDRUŽIMO SE
TRUDA NEK NAM ŽAO NIJE
SRCEM CELIM LJUBIMO SE
ŽAR MOLITVE NEK NAS GRIJE

MALO VIŠE LEPIH REČI
DUHU SVETOM PROSTOR VEĆI
VIŠE ŽRTVE - VIŠE DARA
ZA SVE NEK JE BOGU HVALA!

GOSPOD SA TOBOM HRABRI JUNAČE
NEK SE ČUJE IZ NAS SVE JAČE I JAČE!
KAD JE GOSPOD S NAMA KO ĆE PROTIV NAS
DUH TAME ĆE TADA POBEĆI U ČAS!

Smešna strana...

GOLUBICA

Učiteljica u nedeljnoj školi priča deci o potopu:
kako je Noje pustio iz barke prvo gavrana a
onda i golubicu, i kako se golubica treći put nije
vratila.

"Zašto se golubica nije vratila?", ubaci se i
zapita uzbuđeno jedna devojčica.

Pre negoli je učiteljica uspela da dalje nastavi
sa pričom, neko se ponovo oglasi i dobaci:
"Sigurno je dobila ptičiji grip!"

PRESLANI AFORIZMI

Jan Vareca

- Naš pastor ne želi probuđenje, jer naglo probuđeni deluju bun(t)ovno.
- Neki vernici izvrću istinu. Da bi je sagledali sa svih strana.
- U našoj crkvi je prisutan "odliv mozgova". Pametni nas napuštaju.
- U crkvi postoje ljudi koji imaju "čiste ruke". Drugi iznose njihov "prljav veš".
- Probuđenje je nepotrebno. Crkva koja hoće da preživi, mora da ima samo bujnu maštu.

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

<http://www.siont.net/>